

1973. június.10. Igali fesztivál.

Együd Árpád

Kadarkúti cigány együttes műsora.

- 1./ Szóló-hegedűn
- 2./ Énekek és táncok, zenekarral együtt....
- 3./ Kocsmárosné hozzon bort az asztalra,
Had mulasson Rózsa Sándor magába
Rózsa Sándor elvesztette a lovát
Barna kislány megtalálta patkóját,
Gyere vissza Rózsa Sándor meg van már,
Többet ér a babám csókja száz lónál.

4./

Major erdő de magos,
Major erdő de magos
Rózsa Sándor fogva van,
Rózsa Sándor fogva van.

Édesanyám, édesem,
Édesanyám, édesem,
Van-e ruhám szennyesen,
Van-e ruhám szennyesen.

Ha nincs ruhám szennyesen,
Ha nincs ruhám szennyesen,
Adok én itt véresen,
Adok én itt véresen.

Még csütörtökön délben,
Még csütörtökön délben,
Vigan ment a pincébe,
Vigan ment a pincébe.

Édesanyja utána,
Édesanyja utána,
Sándor fiam jöjj haza,
Sándor fiam jöjj haza.

Édeanyám nam megyek,

Édesanyám nam megyek.
Én még máma megfürdök
Én még máma megfürdök.

Vagy a Tizsa vizében,
Vagy a Tizsa vizében,
Vagy a magam vérében,
Vagy a magam vérében.

Major erdő de magas,
Major erdő de magas,
Rózsa Sándor fogva van,
Rózsa Sándor fogva van.

1./

Miklósi német kórus.

német nyelvű énekek.....

2./

Halljunk szót uraim!

A vőlegény és menyasszony egymást megszerették,
Sorsukat egymásnak kezébe tették.

Egymásnak akarnak .....

És a nagy ég e frigyre az ég áldását kéri.

Itt áll a vőlegény, vele együtt násznépe,

Kedves meanyasszonyt adják hát ki neki,

Hogy a nagy templomba elgyűhessen velünk.

Siessünk,....., tögyük meg az utat,

Mert az óra is ennyi időt mutat,

Ne hagyjuk ránk várni a plébános urat.

3./

Mielőtt elvinném a háznak virágszálát,

Had mondjam el röviden az ő bucsuzását.

Ó nem fojthatja el siró zokogását,

Azért mondom el szive óhajtását.

Köszönöm jó atyám sok szivességedet,

Áldja meg az Isten lépésedet.

Örömmel éljed sok boldog életed

Isten oltalmába ajánlak tégedet.

Szerető anyám, hát neked mit mondjak.
Boldogan follyanak napjai éketednek,
Jó anyám voltál nekem, gyefmekednek.
Rátaláltam immár szerető páromra,
Bocsássál hát édesanyám szárnyaimra,
Kisérjen áldásod engemet utamra.
Kedves testvéreim!
Fogjátok meg kezem,.....,
Kisérjen el Isten testvér szeretében,
Hogy jók legyünk egyméshoz az egész életben.
Éljen!

4./

Halljunk szót uraim!
Legyen az Istennek dicsőség az égben,
Szerencsével vigyük a nagy dolgunkat végbe.
Váljék az új párnak mai esküvése,
Lelkeink javára, üdvére.
Isten áldása szálljon a fejükre,
Legyenek vidámak, boldogok örökre.
Éljen!

5./

Halljunk szót uraim!

6./

De addig be nem engedünk bennötöket, amíg a násznagy urak meg nem
modják mi van a lábamközött?!

7./

Mivel a vacsora sokáig tartana,
Elmondom én magam mi lesz föltálalva.
Gőzölgő, finom sárga színű leves,
Mely a halálra szánt szegény tyukok leve.
Eztán jön a paradicsom mártás, nagy darab husokkal.
Következik a finom, omlós, túrós rétes és még más,
Lesz itt ma nálunk a harmadik fogás.
Negyediknek hozzák a savanyú vadast,
A násznagyuraknak.....

8./

Halljunk szót uraim!

Hát ti legények, hát igazán a .....

Odakinn a nagy kárt meg nem is tudjátok,

Erre jött egy tarka macska, a hordóból a csapat kirúgta.

Aztán uccú neki, elfutott, katonának meg fölcsapott.

Hát gyertek legények, ...

9./

Itt még bor is van, meg .... piritva,

Disznókaraj sülve van, hús fasírba,

Szorgoskodik közben a jó csapos legény,

Italt bőven hordja, hogy ürüljön az edény.

Tésztában sem szükölködik itten senki,

Minden gazdaasszony egy nagy tállal hoz ki.

Hogy a lakomának méltó vége lehessen.

És hogy az ifjú pár sokáig élhessen,

Nagyszerű torta is kerüljön az asztlra.

Sok szerencsét kívánok.

10./

Mózes a pusztában egy ..... mutatott be népének.

Én is bemutatom az életfáját.

Amiért én magam voltam a paradicsomkertbe.

A szépségtől semmit nem láttam,

A gyönyörűségtől pedig mindjárt elájultam.

Odajön egy angyal, kérdi tőlem,

Hát mit keresel te itt, alvó gyermek.

Én mondtam, hogy ezért a szép fáért jöttem.

De hogy jöttél te ide?

Mikor nem hoztál sem fűrész, sem fejszét,

Én megfogtam, a tövéből kihúztam,

Az ékes menyasszonynak pedig ajándékuhoztam.

Van ezen alma, körte, dió, magyaró,

A tetjébe egy nemzetiszin lobogó.

Az oldalán egy aranyos kis gerlice,

Aki mindig azt csevegi aranyos kis szájával,

Hogy szálljon áldás az új házaspárra.

Éljen!

11./

Az Isten éltesse az új házaspárt sokáig,
Pénzben járgyanak bokáig.

De esztendőre adgyon ám az Isten nekik olyan egy kis Miskát,
Aki az édesapjának pisál pálinkát.
Kettőre pedig olyan kis Mariskát,
Aki az édesanyja helyett kisöpri a szobát.
Háromra pedig olyan egy kis Miskát,
Aki az ólbú kihajtja a siskát.

12./

Ének, tánc, zenekar.....

13./

Hetesi..... kórus és citera zenekar.

Kiállok a hetesei magtár ajtajába,
Arra járnak el a lányok, ölelem sorjába,
Magas sarkú arany cipőm elmerül a sárba,
Kishetesi barna legény most látsz utoljára.

A hetesi kastély kertben kinyillott a rózsa,
Annak minden levelei lehulltak a porba,
Rózsa levél takarja a kötényemnek a szélét,
Csókolom a kisangyalom piros szája szélét.

A hetesi magtártető de fényes,
Megjöttek a kishetesi kepek.
Főzzél anyám jó vacsorát most máma,
Gyöngé karom aratásba elfáradt.

Eresz alatt fészket rakott a fecske,
Hetesi lány mikor leszél menyecske,
Majd az ősszel szüret után megmondom,
A hetesi legényekre lesz gondom.

14./

Ihajja kishetesen megkezdték az aratást,
Minden anya siratja a leányát,
Ne sirasson engem az édesanyám,
Ihajja a szeretóm , a kaszásom vigyáz rám.

Ihajja kishetesen lefogyott az aratás,
Minden ember félreteszi a kaszát,
Gyertek lányok, tegyük félre a sarlót,
Ihajja az uraságnak bevittük a koszorút.

15./

Esik az eső, ...
Belecsap a Kishetesi csárdába,
Ég a csárda, nincsen aki elojtsa,
Árva a cigány, nincsen vigasztalója.

16./

Furulyaszóló....

17./

Megöltek egy legényt,
Hatvan forintjáért,
Bévetették a Tiszába,
Piros pejlováért.

Tisza bé nem vette,
Partjára kitette,
Arra ment egy halászleány
Hajójába tette.

Odament az anyja,
Költi de nem hallja.
Kelj föl, kelj föl édes fiam,
Gyere vélem haza.

Odament az apja,
Költi de nem hallja,

Kelj föl, kelj föl édes fiam,
Gyere vélem haza.

Odament babája,
Költi meg is hallja,
Kelj föl, kelj föl édes rózsám,
Borulj a vállamra.

Csináltatsz-e nékem, diófakporsót,
Csináltatok, csináltatok,
Márvány kő koporsót.

Megsiratsz-e engem,
Apád, anyád előtt,
Megsiratlak, megsiratlak
Egész világ előtt.

18./

Táskai férfikórus és citerazenekar.

A rigó...madár fölszállott az ágra,
Azt fütyüli, azt dalolja, elhagyta a párja,
Engemet is, engemet is elhagyott a babám,
Mégsem sirok, mégsem sirok, mint a rigó madár.

Mikor engem besoroztak.....
Sirt a babám, hullt a könnye, mint a záporosó,
Sirva-riva panaszkodja az édesanyjának,
Szeretőmet, a babámat viszik katonának.

Rigó madár, rigó madrá, fölszállott az ágra,
Azt fütyüli, azt dalolja, hogy ő igen árva,
Én is olyan árva vagyok, mert be vagyok zárva,
Az igali három emeletes bakakszárnyába.

19./

Porzik, porzik a táskai utca, hogyha végigmegyek rajta.
Nyilik, nyilik a babám ablaka, hohyga bekacsintok rajta.
Nyisd ki babám az ablakodat, hallgasd meg a panaszaimat,
Táskai legénynek sok is a panasza, nincsen aki meghallgassa.

Hajlik, hajlik a rozmaring ága, hogyha a szél fujdogálja,
 Nyilik, nyilik a babám orcája, hogyha csókot adok rája.
 Ne sirja babám, sose keseregj, lesz még nékem szabad életem,
 Majd ha egykor két karomba zárlak, csókolom a piciny szádat.

20./

Árok is van, gödör is van, szép lányis van, csúnya is van.
 Kiöntene az az árok, ha én csúnya után járok,
 Én is arra gyüttem, mentem el, babám szive szomorodott el,
 Most van a babám lakodalma, jaj de nem tehetek róla.

.....a holdvilágnak.
 Nicsen párja a táskai lánynak,
 Ha az utcán sétál egymagába,
 Minden legény megfordul utána.

Nem süt a nap, ha felhő borítja,
 A táskai legénynek nincs párja,
 Ha az utcán füttyörészve ballag,
 Tányos háznál kinyilik az ablak.

21./

Sarkon vana, sarkon van a János bácsi kocsmája,
 Nem hiába, nem hiába van az oda csinálva.
 Legényeknek, nem a lányoknak, meg a citerásoknak.
 Odajárnak csütörtökön, szombaton meg vasárnap.

Ez a kislány, barna kislány ha bemegy a csárdába,
 A szoknyája, a szoknyája csak úgy lódul utána,
 Selyemkendőt köt a nyakába, úgy ballag el a bálba.
 A táskai legényeknek fáj a szivük uána.

22./

Szuloki német együttes.....

23./

Elmondhatom, Istenem, Istenem,
 Gyászba borult az egész életem,

Gyászba borult fölöttem az ég is,
Elhagyott a régi szeretőm is.

Elmehetsz már kislány a templomba,
Jó híred van ebbe a faluba,
Beleülhetsz a legelső székbe,
Elhervad a rózsa a kezédbe.

Rozmaringnak csak az a szokása,
Télen, nyáron zöld annak az ága,
Ha levágják karikára hajlik,
A szeretőm az ősszel házasodik.

24./

Sötété felhő borítja rám a csillagos eget,
Katonának elvitték a régi szeretőmet,
Szállja le medár, ha lehet, vidd el a babámnak a rózsás levelet,
Mond meg néki ha lehet, felejtsem el engemet.

Én Istenem mit tegyek, mindig rólam beszélnek,

.....

Azt beszélnek felőlem a gombányi lányok, a semmire valók,
Barna legény a babám, szeret engem igazán.

25./

Kisangyalom rózsaszín szoknyája,
Rászállott a harmat annak az aljára,
Gyere babám, vedd le róla a harmatot,
Bús szívemről a nehéz búbánatot.

Kisangyalom karjai, karjai,
Nem akarnak hajlani levelet írni,
Meg kell annak hajlani levelet írni,
Ha meg akar ölelni, csókolni.

Meg kell annak hajlani, levelet írni,
Ha meg akar ölelni, csókolni.

Ez a kislány rezet lopott az este,
Ajtájára csengőt csinált belőle,
Olan szépen csengett, csengett rajta vasárnap este,
Mikor a babáját beresztette.

Ezt a kislányt már akkor megszerettem,
Mikor velemmel először beszéltem,
Olyanokat kacsintott rám a fekete szemével,
Majd a fene evett meg minden este.

26./

Búra, bára, bábánatra születtem,
Nem volt anyám, mégis fölnevelődtem.
Ugy felmőttem, mit erdőbe a gomba,
Volt szeretőm, tizesztendőskoromba.

Azt gondolta, nem köllök katonának,
Gondját viselem az édesenyámnak,
De már látom, nem viselem szegénynek,
Oltalmába hagyom a jó Istennek.

27./

Harmatos a kukorica levele,
Koppányi lány világoskék köténye,
Két ujnyival hosszabb mint a ..... szoknyája,
Azt gondolja így a divat Koppányba.

Ságul már a kukorica levele,
Utoljára voltam nálad az este,
Utoljára fogtam meg az ajtó kilincset,
Adjon Isten nekem sok jó szerencsét.

28./

Megismerni kinek van szeretője,
Van is annak körül rózsás köténye,
Ki van varrva karikára, rózsára,
Egy koppányi legénynek bosszújára.

Megismerni akinek van babája,

Van is annak körül ráncos gatyája,
Meg van rakva karikára, száz ráncra,
Sok koppányi lány megfordul utána.

29. §

Szépen harangoznak hajnalra,
Most rajják a nyeret kispej lovamra,
.....
Adj egy csókot kisangyalom az útra

Csókot nem adhatok huszár gyerekeknek,
Mert a huszár gyerek szivből nem szeret,
Mert ha negem igaz szivből szeretne,
Maga mellé a nyeregbe ültetne.

1973. Julius 22. Öreglak

1./

Szent családdal jöttünk e megbékélt házba,
Hogy áldását kérjük minden lakására.
Aty, Fiú és Szentlélek Isten
Áldja meg e háznak gazdáját mindenben.
Nyerjen egykor itt bann örök boldogságot,
Amiért esengtünk, nekünk szállást adott.

Az Ur Jézus Krisztus drága szent keresztje,
Legyen ezen háznak teteje, fedele,
A három vas szöge, ajtaja, kilincse,
Hogy a gonosz sátán meg ne kísérthesse.

A megváltó Jézus tövis koronája,
Legyen ezen háznak ajtajának zárja,
Négy evangélista álljon négy sarkába.
Legyen az őrzője a szép Szüz Mária.

Tehát aki ezen házba akar jönni,
Jól meggondolja hogy kell ide belpéni,
Dicsértesseék Jézus, így köszön az ember,
Száz napi bucsút nyersz, mindörökké, ámen.

2./

Az Istent szülő Szüz Anya ily késő éjszakán,
Szent Jószeffel keres szállást Betlehem tájékán.
Szü kezeit összetévéen kéri anépeket,
Hogy az Isten szent nevéért adjanak menhelyet.
Ó, de senki nem könyörül, telve minden hajlék,
Hova legyen a szegény irgalmas istenség.
Mig egy rongyos istállóba, a városon kívül,
Szüli isteni gyermekét kinfájdalom nélkül.
Nyugodj hát szüz karjaimon kinoknak gyermeke,
Éfesz szenvedést okozó Szüz Anyád érdeme.
Szivemnek drága szülötje sok fáradság után,
Sem lelhetett méltó szállást Betlehem tájékán.

3./

Sir a Jézus kis csizmája, sir a ködmöne,
Ázik, fázik, megveszi az Isten hidege,
Hogyha volna kiscsizmám, Jézuskának odadnám,
Kis ködmönkémmel jól betakarnám.
Akkor engem talán meg is csókolna,
Akkor a szivem újulna.

4./

Pásztorok keljetek fel, mily dolgot hirdetek,
Mindent örülni fog, a ti szivetek,
Istennek angyala hirdette vala,
Hogy született Jézus, pásztorok ura.
Betlehem majorjában, egy kis gászolkában
Behelyezettette, kis istállóban, ökör, szamár között,
Bánatban öltözött, könnyeitől ázik, reszketve fázik.

5./

Megfonom a korbácsomat tizennyolc ágra,
Ráverem a kúszangyalom gyenge vállára,
Addig ütöm, még a karom elfárad,
Megállj kedves kisangyalom, megbánod.

Sárgarépa, petrezselyem, kukoricaszár,
Ej de csinos, de takaros a somogyi lány,
Körös körül szallagos a köténye,
Rá se néz az más falusi legényre.

Kimosom a zsebkendőmet tiszta fehérre,
Nem is adom ilyen, olyan barna legénynek,
Annak adom, kit igazán szeretek,
Akivel az oltár elé mehetek.

Esküvőre megyek én és kérdi az anyám,
Mond meg lányom, édes lányom, mért sírsz igazán,
Sirok anyám, siratom a lányságom,
Siratom a lánykori boldogságom.

Esküvőről haza felé kérdi az anyám,
Szerettedre az uradat lányom igazán,
Ha már eddig megelégedtem vele,
Ezután meg párja leszek örökre.

Bukora Józsefné. 1933.

1./

Uram, édes Jézusom, hálát adok a te szent föl ségednek,
Híven megőriztél, megvigyáztál, e napon,
Őrizz meg, vigyázz rám a sötét éjszakának idején,
Tüztől, víztől, hirtelen haláltól,
Gonosz ember szándékától, ördög incselkedésétől,
Ments meg édes Jézusom.

----- Az édesapámtól tanultam, mikor még gyerek voltam.
Amikor imádkoztunk, akkor minden ima végén ezzel fejeztük be:

2./

Főljánlom és áldozom ezt a kis imádságomat,
A boldogságod Szűz Máriának,
Hét szivbéli fájdalomáért, őrző angyalomér,
Kegyes pátrinusomér, most és minörökké, ámen.

3./

..... Mária,
Engem Jézus találtál.
Ajtómban Ur Jézus,
Ablakomban Boldogasszony,
Házam közelében szent kereszt.
Szent keresztfa kerületek,
Szent angyalok őrizzetek.
Máriának kebelére,
Ur Jézusnak Kebelére.
Uram Jézus, Uram Jézus
Mikor engem megtaláltál,
Szent piros véreddel megváltották.
Szól a kaks, Máris
Kelj föl szép Szüz Mária.
Mert megfogták szent fiadat,
Dárdával dárdázták,
Kornával koronázták,
Három csepp vére elcsöppent,
Az angyalok fölszedték,
Krisztus elejbe vitték.
Aki ezt az imádságot este, reggel elmondja,
Hét büne bocsáttati a pokloktól, ámen.

4./

Óh, édes, szép lányom, mi annak az oka,
Zöld selyem ruhádnak hosszabb a hátujja.
Szabó nem jól szabta, vvarró nem jól varrta,
Verje meg az Isten, aki elrontotta.
Szabó is jól szbta, varró is jól varrta,
Óh édes, szép lányom, te vagy ennek oka.
Hóhérek, hóhérek, vigyétek lányomat,
Vigyétek lányomat az akasztófára.

5./

Itthon vagy-e hidasmester,
Itthon vagyok, mert most jöttem.
Erressz átal a hidadon.
Nem eresztlek, mer leszakad.

Ha leszakad, megragadom,
Mivel tudnád megragadni?
Gyűrűgyönggyel, gyöngyharmattal.
Búj, búj, zöld ág,
Zöld levelecske,
Nyitva van az aranykapú,
Csak bujjatok rajta.
Nyisd ki rózsám kapudat, kapudat,
Had kerüljem váradat, váradat,
Szita, szita péntek,
Szerelem csütörtök,
Dob szerda.

6./

Mit kerülöd, mit fordulod
Az én házam táját.
Azt kerülög, azt fordulom
A te házad táját,
Mert megszerettem
Mária nevű leányodat.
Marcsa nevű lányom
Nem adom szüzkoszorú nélkül.

7./

Mária, tekints hivedre,
Szép koszorút készíteni
Jöttünk szent fejedre.
Mária, rózsák szép rózsája,
Tekints, kérünk édesanyánk,
.....
Mária, aki azt mondotta,
Én vagyok a szeplőtelen
Fogantatás titka.
Mária, aki Bernadettnek,
Tizennyolcszor megmutatta
Szentséges képedet.
Nem barlang, hanem szép palota,
A keresztény nemzetségnek
Gyógyító balzsama.

8./

Jertek ide Szűz Anyának hiv tisztelői.
Jertek ide Szűz Anjának kedves vendégi.
Leborulunk lábaidnál, zokogva kérünk,
Oltalmadban megpihenni engedj minekünk.
Jertek ide bús özvegyek, kik szomorkodtok.
Jertek ide Szűz Anyához, itt vigaszt kaptok.
Leborulunk lábaidnál, zokogva kérünk,
Oltalmadban megpihenni engedj minekünk.
Halljad az árváknak siró panaszát,
Óh nézd az elveszett jó édesanyát.
Leborulva lábaidnál, zokogva kérünk,
Oltalmadban megpihenni engedj minekünk,
Eszendőnek forduljával mind együtt legyünk,
Drágalátos szent képednél téged tiszteljük.

9./

1973. jun. 15. Zselickisfalud   özv. Tóth Józsefné, 1894.

1./

Ereggy fiam itt vannak gazdag rokonaid,
Mond el mint éheznek kissebb testvéreid.
Én az ágyban betegen, arról is szóljatok,
Hátha talán megesik a szive rajtatok.
Megy az árva gyermek, tovább megyen sirva,
Szűz Anyám mi van a számunkra megírva.
Egy utca szögleténél a legkisebb gyermek,
Zokogva így kiált, én tovább nem megyek,
Nem megyek, nem tudok, már tovább nem birok,
Jó emberek egy falat kenyeret adjatok.
Megy az árva reszketve, talán meghal éhen,
Hogy ne inditana meg bármilyen kőszivet,
Igy érik el az árvák a szomorú tanyát,
A szomorú tanyát, a nagy beteg anyát,
Már meg sem értheti gyermeke panaszát,
Jön a hajnal aranyos, biboros köntösben.
A kisházban világ, sde fény .....
Jaj mit látni ott,
Négy halováhy halott.
Három árva anyjával egy ágyba nyugodott.

2./

Betlehemnek pusztájában,
Pásztorok vigyázatával
Egy szép szűz az éjszakán
Fiaskát szült a szénán.

3./

Csordapásztorok, midőn Betlehembe,
Csordát őriztek éjjel a mezőbe,
Isten angyali jövének melléji,
Nagy félelemmel telik meg ő szivük.
Örömet mondunk néktek ,ne féljeteK,
Mert ma született a ti üdvösségtek.
MenjeteK el csak gyorsan a városba,
Ott találjáték, Jézust a jászolba.
Elindulának és el is jutának,
Szűz Máriának jó napot mondának.
Hol fekszik Jézus, mond meg a jászolba,
Kit betakartak mostan a pályába.
Mert ő aluszák, a pólyába nyugszik,
Hideg jászolba, szénán bágyadozik.
Mond te József, mit gondoltál,
Hogy istállóót választottál,
Ilyen kemény hidegben,

4./

Óh szép Jézus, ez új esztendőbe,
Légy hiveddel,
Arra kérünk hogy ebben
Az új esztendőben,
Lehessünk Jézus drága kedvében.

5./

Itthon vagy-e hidas mester,
Itthon vagyok, csak most jöttem.
Erressz átul a hidadon,
Nem eresztlek, mert leszakad.

Ha leszakad, megragadom,
Mivel tudnád megragadni,
Arany gyönggyel, gyöngy harmattal,
Bújj, bújj zöld ág,
Zöld a fa levele.
Nyitva van az aranykapú,
Csak bujjatok átúl.

1973. jun.15. Igal

Zóka Peti Lidia . 1900.

1./

Drága jó édesapám!
Kedves felejthetetlen, igen, igen jó édesapám!
Jaj, de elmondhatom, hogyha valakinek volt jó édesapja,
Az enyim volt a második.
Drága apám, jó apám, hogy ha tudná az én siralmas életemet,
Bánatos óráimat, meghasadna a szívem érte.
Mikor éngömet úgy őrizett, vigyázott,
Télen a hidegbe nem engedett, nyáron a melegbe, ne menj drága
lányom, Mer hogyha te megbetegszel, mi lesz énbelülem.
Nincsen énnékem suhun senkim se.
Jaj de nagyon árva vagyok, igen, igen bánatos.
Fájdalmas jó édesapám, akit soha se tudok elfelejteni.
Jaj de sokat kimegyek, a sirhalmát megkerülő, mögfordulom.
A panaszomat elmondom. De má haszna, mi haszna.
Nincsen neköm drága jó édesapám.
Aki énrajtam valamit segítsen.
Hová legyek, mit tegyek?!

Jaj de nem tudom bánatos fejemet, szomorú szívemet
Sehogyan se vigasztanyi. Mer nincsen énnékem suhun senkim se.
Nincsen drága jó édesapám, kedves tesvéröm, egyedü vagyok,
Mint az ágon az a madár, amelliknek ellőtték a párgyát.

2./

Kedves, drága, jó testvéröml
Zóka, Peti, Katalin!
Aki énnékem csak a jó hírét, szép nevét hagyta emlékének.
Drága kincsem, hűséges, jó testvérem.
Aki énhozzám elgyüttél.

Éccakának idején! Mondtam mért gyütté angyalo, nagy éjje van.
Azér gyüttem el testvérem, mer én terád rád ámodtam, hogy te
nagy beteg vagy.

Drága kincsem, hűséges testrérem!

Jaj de nincsen énnékem most aki énhozzám együjjön.

Aki énrám ajtót nyisson. Ki az én panaszomat meghagassa.

Kincsem, angyalom, drága, jó testvérem.

De nem tudlak elfelejteni.

Jaj de sokat megfordéтом éjjel a fejevánkösomat.

Mer a könnyeimet hullatom rája.

De hiába, hiába, azér én rajtam nem tud segíteni.

Az én bánatomat nem tudja elvinni senkise.

Engem nem tud megvigasztalni senkise.

Nincsen nékem jó tsetvérem

Drága, hűséges, jó testvérem, nem tudom a szép szavaidat elfelejteni

Milyen szépen mondtad nekőm minden szavaddal, hogy kedves testvérem.

Pap Deák Imréné 1909.

1./

Ilonkám, Ilonkám, mi annak azoka,

Zöld selyem szoknyádnak hosszabb a hátújja.

Szabó nem jól szbta, Varró nem jól varrta,

Verje meg az Isten, aki elrontotta.

Szabó is szabta, varró is jól varta,

Verje meg az Isten, aki elrontotta.

Anyám, édesanyám, adjál csak két órát.

Adjál csak két órát, kedves édesanyám.

Tudom ha megkapja, tudom elolvassa,

Forró könnyeivel levelem áztatja.

Kocsisom, kocsisom, fogd be a hat lovat,

Fogd be a hat lovat, azt is a legjobbat.

Te leszel a dörgés, én meg a villámlás,

Hogy láthassam újra az én kedves babám.

Jó napot, jó napot, ismeretlen anyám!

Hol van a te lányod, az én kedves babám.

Lement a folyóra, kezit, lábát mossa.,

Kezit, lábát mossa, szivát vigasztalja.

Ott is összejártam minden darab földet,

Mond meg hát igazán, hol van az Ilonkám.
Lement a kiskertbe, virágokat szedett,
Virágokat szedett, csokrétákat kötött
Ott is összejártam, sehol se találtam,
Mond meg hát igazán, hol van az Ilonkám.
Mit csüröm-csavarom, ki muszáj vallanom,
Ott benn a szobában, halottas ágyában.
Mikor odaérnek, látnyahogy mi történt,
Zsebében egy pisztoly, s magát agyonlövés.
Vérem a véreddel egy patakot folyyon,
Leleked a lelkemmel egy Istent imádjon.
Engyem temessenek templom küszöbére,
Ilonkámot pedig a templom közepébe.
Kisdedünket az oltár elejbe.
A sirunkra pedig virágot vesenek,
Aki arra jár majd, rólunk tanulhasson.

2./

Jó estété, jó estég!
Sági biróné asszony.
Itthon van-e a lánya
Az én kedves galambom.

Itthon van , itthon van
A belső szobába,
Jóizüen aluszik,
A paplanyos ágyába.

Menjen be, keltse fel,
Had jöjjön a bálba,
Szép selyem szoknyáját,
Kösse a árcékára.

Sok arany gyűrűjét hu
Huzza az ujjára.
Szép arany cipőjét hasza-föl-a
Huzza föl a lábára.

Hangászok, hangászok,
Ma reggelig huzzátok,
Most mulatok kedvemre

Jó Sági Mariskával

Hagyjatok pihenni,
Hagyjatok kimenni,
Szép bruner cipőmből
Véremet kiönteni.

Nem lehet pihenni
Nem lehet kimenni
Szép bruner cipődből
Véredet kiönteni

Átkozott az apa
Kétszer az az anya
Ki estétől reggelig
Bálba adja a lányát.

Este elbocsátja
Reggelig nem látja
Reggel nyolc órakor
Már halva találja.

Harangoznak délre
De nem dél ebédre
Szép Sági Mariskát
Most teszik a földbe

El leszzen temetve
De az ő szép... neve
Nicsen elfelejtve.

3./

Lányom édeslányom
Mi bajod érkezett
Talán a vacsora
Nem igen jól esett.

Itt van egy pohár bor
Igyál hát belőle
Szomorú szivedet
Vigasztald meg vele.

Nem iszom, nem iszom,
Egy csöppet sem iszom
Szép.....
Fáj a szívem nagyon

Kiment a kiskertbe
Felfekint az égre
.....
Viszi a kezébe

Virágok, virágok
Télen csak nyiljatok
Majd ha engem visznek
Mind elhervadjatok.

A tokaji utca
Ki van koszorúzva
Szegény.RojfAnnuskát
Most viszik ki rajta.

Szólna k a harangok
Hullanak a könnyek
Szegény Rojf Annusra
Most hányják a földet .

Ha hányják had hányják
Nem esik karjára
Minden hajadon lány
Vigyázzon magára.

Vigyázzon magára
A mai világba
Hogy meg ne csalja őt
A kedves babája

4./

Ezernyolcszáznegyvenötödik évben
Mittörtént az aradi szérüskertben

Farkas Julcsa föllépett az asztagra
Igyenesen belelépett a dobba

.....meglátta

A két kezét a fejére kuncsolta
Gépész uram álljon meg a masina
Szép kedvesem beleesett a dobba.

János bácsi vegyen ki a nagy dobból
Mentse meg a szép leányéletemet
Mentenélek szép Juliskám, nem lehet
Mer a nagy dob összeroncsol tégedet

Farkas Julcsát kivették a nagy dobból
Föltötték a hosszú piros asztalra
Piros vére úgy folyik mint a patak
Szeretője gyöngye szive meghasad

Farkas Julcsát föltették a kocsira
Elvitték az Ungár doktor udvarba
Ungár doktor félrenéz és azt mondja
Ennek csak a jó Isten az orvosa.

Farkas Julcsát föltették a kocsira
Elvitték az édesanyja házához,
Piros vére még mindig foly, mint a patak
Édesanyja gyöngye szive meghasad.

5./

Mi történt a somodori határba
A Tóth Pistát lelőtték a zsandárok
Puskagolyó furódott a szivébe
Térdre esett az utca közepére.

Mikor azt a szép jegyese megtudta
A két kezét a fejére kulcsolta
Jaj Istenem hogy kellett azt megérnem
Jegyeseimet a temetőbe kísérem.

Gyertek lányok öltözzünk fel fehérbe

Gyöngykoszorút tegyük föl a fejünkre,
Gyöngykoszorút minden leány fejére
Ugy kísérvük a jegyesem a sirkertbe.

Kédes édesanyám nincs énnékem szeretőm
Ki mossa ki az én szennyes zsebkendőm
Mozsd ki anyám, fehér legyen mint a hó
Letelt a szabadság, nekém szól a behívó.

Kédes édesanyám ha meg akarsz keresni
Doberdói nagy hegy alá gyere ki.
Megtalálsz egy gránát tépte fenyőfa alatt
Kédes édesanyámtól kisírhatóf magadat.

Erdő mellett nyírfa köröszet jelzi majd siromat
Sírhalomra ráborul a fenyveserdő lomja
Ágyugolyó, trombitaszó lesz majd bucsuztató,
Vérrel festett kőköpnöyeg lesz majd a takaró.

6./

Széles az Isanzóize, keskeny a hid rajta
Ne menj arra barna babám, mert leesel róla
Nem baj babám had essek az Isanzó vizébe
Isten tudja mikor lesz a világháborúnak vége.

7./

Végeztünk már mi az aratással,
Nem feküdtünk mi paplanos ágyba
A búzának a .....
Sej elaludtunk a szeretőnk ölébe.

Ésak azt mondják, nincs asztalunk nekünk,
Több van, mint a bárónak, minékünk,
Mert asztalunk a mezőnek pázsitja,
Sej mellé ülünk, mikor kedvünk tartja

1973. jun. 16. Pogányszentpéter

Adatközlő: Kiss József   1899. okt. 24,
Foglalkozása: Pásztor

- A familiában volt pásztor?
- Igen. Édesapám is pásztor volt.
- De Józsi bácsi , a maga édesapja betyár volt!
- Betyár volt igen.
- Kinek a bandájában betyárkodott?
- Tizenhét éves korában amikor elvitték Kaposvárra,
- Ki volt a vezér?
- A Hajnal Jancsi bandájában volt.
- A papa mikor született?
- Édesapám?   1848 vagy 52-ben.
- Mikor halt meg?
- 1941-ben akkor volt 94 éves.
- És mit tanult tőle? betyár, és pásztordalokat.
1.

Besütött a nap a báró ablakán,
Báró kislány kihajol az ablakon,
Báró kislány nyilott rózsabimbó,
Juhász legény néked szól a behívó.

Ne félj juhász, nem leszel te katona,
Nem illik rád a sárga zsinyoros ruha,
Nem szolgálod három évig a császárt,
Öleled a göndör haju báró lányt.

Báró kislány kísétál a tanyára,
Odaköszön jó napot a juhásznak,
Juhász legény terítsd le a subádat,
Öleld meg a göndör haju babádat.

Juhász legény leteríti a subáját,
Átöleli báró kislány babáját,
Báró kislány egyet nagyott sóhajtott,
Jaj, istenem ha meglát a számadó,

Henrich báró ha fölül a lovára,

Kirugtat a legközelebbi tanyára,
Adjon isten öreg juhász , mi ujság,
Nem látta-e a göndör haju báró lányt.

De biz láttamx itt volt nálam a tanyán,
Bojtárommal heverésstek a subán,
Bojtárom is három napja oda van,
Biztos a báró kisasszony is vale van.

Henrich báró megrázza a szakálát,
Megállj juhász csináltatok bitófát,
Faraggyák már készen lesz a bitófa,
Juhász legény föl lesz el akasztva,

Juhász legény jaj, de szépen furujál,
Báró kislány az ablakban sirdogál,
Szegény juhász nem tudod , hogy mi vár rád,
Csinálják a számodra ja bitófát.

Henrich báró kihajol az ablakán,
Onnan nézi, hogy a juhász legényt akasztják,
Fuja a szél a gyolcsingit a gatyáján,
Jaj, istenem mért szerettem a báró lányt.

2.

Nem messze van ide Kismargita,
Azt a Tisza körös-körül folyja,
Közepiben a Becsali csárda,
Abba mulat egy betyár bujába,

Pusztá csárda két ajtó van rajta,
Patkó Pista lovagol be rajta,
Már messziről így adja fel a szót,
Láttak - e már egy lovon hét patkót.

Nem láttak, jöjjenek most látnak,
Négyet visel je gyönyörű állat,
Az ötödik magam vagyok , nem de,
Kettő meg a csizmámra van verve,

Onnand alul jönnek a zsandárok,

Már messziről fénylik a csákojuk,
Elől jön a zsandár a hadnaggyal,
Igyenesen a csárda ajtóra.

Jó estét szép Becsali csárdásné,
Hát ez a szép szilaj csikó kié?
Ott benn iszik annak a gazdája,
Most érkezett, nincs egy fél órája.

Küggye ki hát ennek a gazdáját,
MI nem báncsuk csak adja meg magát,
De ki sem megyek meg sem adom magam,
Ha jugy tetszik hajtsák el a jovam.

A lovamat nem annyira bánom,
Cak a nyeret, szerszámot sajnálom,
Szöggye le ja bugyelárisomat,
Abba hever százezer forintom.

Száz forintot adtam a lovamér,
Háromszázat a rávaló szerszámér,
Tizezret adtam a babámér,
Kit nem adnék széles e világér.

Kutyazsandár rakd le fegyveredet,
Kutyák egyék, igyák a véredet,
..... a zsandár nem sokára,
Leteszlek a sárga föld gyomrába.

3.

Az én kedves Ferkó bátyám kispeljlova patkó szöggye de fényes,
A Levelesi csárdásné lányade kényes,
Göndör haja, kocos haja a vállára van borulva,
Kilenc betyár kopogtat be hozzája.

Adjon isten szép csárdásné , jó jestét,
Adjon isten az uraknak szerencsét,
Szép csárdásné bort hozzon az asztalra,
Had igyanak a betyárok bujában.

Előveszem fűzfafából kifaragott botomat,
A csárdában jelkiáltom magamat,
Aki legény álljon ki a csárdába,
Mert most mulat a zalavári öreg herceg számadónak a legidősebb
bojtárja.

Ha kimegyek a legmagasabbik hegyre,
Onnan nézek a gulyámra messzire,
Rákiáltok ici-pici bojtáromra, Pistára -Pista!
Ergye fiam fojdisd meg a jobb szárnyát a gujának.

Megkészült a gyöngé borju vacsora,
Kilenc kislány sört is inna ha volna,
Ergye Pista jel a szomszéd tanyára,
Kérgy egy esikót két vagy három órára,

Adjon isten számadó ur jó estét,
Adjon isten Pista fiam szerencsét,
Számadó ur adjon egy jó paripát,
Mivel megyek a lányoknak sör után.

Ott van Pista daru szörű paripám,
Nem nyergeltem le, még a nyereg rajta van,
Föl ugrott a Pista ja paripára,
Elrugtatott a legközelebbi csárdába.

Adjon isten szép csárdásné jó jestét,
Adjon isten Pista fiam szerencsét,
Szép csárdásné van e söre vagy bora,
Had vihessek a tanyára csak gyorsan.

Fölpakolt a Pista ja paripára,
Fülgrott a Pista is e hátára,
Rákiáltott a Pistara e zsendár,
Állj meg Pista mert lelövöm a paripád.

De ja Pista nem vette jezt tréfára,
Odevágott a paripa nyakára,
Kiugrott a paripa nagy vágtaiba,
Zsendár képlár rálött a paripára.

Nem találta a zsendár a paripát,
Hanem szegény Pistának e jobb lábát,
Számadó jur kitekint az ablakon,
Látje, hogy mi vérbe van a Palkó.

A számadó kiszaladt az állásba.
Adjon isten Pista fiam mi e baj?
Számadó jur az én bajom ölóg nagy,
A zsendárok ellötték a lábamat.

A számadó átölelte a Pistát.
Bevitte és bekötötte ja lábát,
Kilenc kislány körül állta e Pistát,
Nem mulattak, egész éjel siratták.

4.

Nem akar a vezér Urüm legelni,
Réz csengőjét szomoruan csöngeti,
Mert idegen szagot érez e határba,
Hátra nézek, hat zsendár jön utánam.

Hat zsendárnak nincsen annyi hatalma,
Hogy engem a nyájamtul elhajtana.
Én biz addig e nyájamtul nem megyek,
Mig a számadóm a csárdából ki nem jön.

A számadó kiballag a csárdából,
Azt mondja, Hová hajtják bojtárom a nyájamtul,
Elhajtsuk a Temesvári fegyházba,
Keze, lába körösztvasba lezárva.

Jaj, de nehéz körösztvasat viselni,
Körösztvasbul barna kislányt szeretni,
Hogyha látnád babám mikor vasalnak,
Gyöngye szived talán meg is hasadna,

Nevelkedtem mint az erdőn a rózsa,
Nyájat loptam husz esztendőskoromban,
Nyájat loptam három úrút hat bárányt,
A babámmal elmulattam az árát.

Jóska fiam, Vendel fiam mit tettél?
Hogy Buzsákba nyájat lopni elmentél,
De nem baj apám lesz majd óra arany lánc,
Nem is állít meg engemet egy zsandár.

5.

Én is voltam zöld erdőnek betyárja,
Semmi hasznát sem vettem én utána,
Esik a hó fujdogál a fürgeteg,
Majd megveszi testem, lelkem a hideg.

Fölkeresem görbe fának oldalát,
Ott lesz nékem az éccakai tanyám,
Fujja a szél görbe fának oldalát,
Ja Istenem mindenholnan föl.....

Magam vagyok itt az erdőn egyedül,
Rajtam még a jó Isten sem könyörül,
Föltekintek a csillagos nagy égre,
Jaj Istenem jutok-e még eszeábe.

Szép az erdő, szép a mező, mikor zöld,
Mikor nyárom a vadgalamb belekölt,
Zöld a ....., fújja a bús verseket,
Betyárgyerek távolról néz feleje.

Betyárgyereket a zöld ág takarja,

Hogy a zsandár soha hírét ne hallja,
Mert a zsandár csak kerüli az erdőt,
Betyárgyerek közepébe hevered.

Jaj, se igen fáj a szívem magáért,
Azért a szép kondor-kócos hajáért,
De mihaszna fáj a szived énért,
Betyár vagyok, nem lehetk a tied.

6./

Bene Vendel tizenhat szél gatyája,
Mégakadt a túskebokor ágába,
Túskebokor ereszd el a gatyámat,
Ha szegényé, ha uré vagy, leváglak.

Bene Vendel tizenhat szél gatyája,
Elszennyezett ilovai fegyházba,
Mosd ki babám, ingem, gatyám fehérre,
Holnap megyek a Hittor.úr. elejbe.

Adjon Isten ahittor úr, jó napot
Adjon Isten Vendel fiam, mi bajod.
A Hittor úr az én bajom nem olyan,
Bojtáromat agyonlüttem az útbán.

Arra kérem a Hittor úrakat,
Engedjék el ezt a csöpp kis bajomat,
Késő van már Vendel fiam, nem lehet,
Elküldték már Székszárdra a levelet.

Esik eső, szép csöndesen csöpörög,
Barna kislány fogház előtt kesereg.
Sirva mondja a börtönőr uraknak,
Engedjék el a kedves galambomat.

Barna kislány azt megtenni nem lehet,
Mert szigorú a vármegye rendelet.
Most is ott sétál a fogház udvarán,
Zörög a vas mind a két kezén, lábán.

Csak még egyszer szabad betyár lehetnék,

A babámat két karommal ölelném,
Börtönajtó hulljon le rólad a zár,
Had lehetnék még egyszer szabad betyár.

Börtönajtó hulljon le rólad a zár,
Had lehessek még egyszer szabad betyár.

7.β

Szabó Vilma kiment az erdőbe,
Ráborult a hársfa levelére,
Kettőt, hármat kiáltottam néki,
Kelj föl Vilma, mert meglát valaki.

De a Vilma nem vette tréfára,
Elsétált a Becsali csárdába.
Azt mondja szép csapláros lányának,
Jó bort hozz a Szabó Vilmának.

Szabó Vilma borát meg sem itta,
Kilenc zsandár az ajtót rányitja,
Zsandár, káplár elrikkantja magát,
Ej legények megfogtuk a Vilmát.

Szabó Vilmát nyolc zsandár kíséri,
A babája az ablakon nézi,
Nenézd babám az én szenvedésemet,
Mert teérted szenvedem ezeket.

Szabó Vilma tiroli szoknyája,
Nem látszik meg rajta vastagsága,
Megismerte vármegye bábája,
Hogy a Vilma kilenc gyermek anyja.

Szabó Vilma nem fáj-e a szived,
Hogy megölted kilenc gyermekedet,
Dehogy nem fáj, talán meg is hasada,
Mig élek én, viselem a vasat.

Szabó Vilma piros pántlikája,
Nem illik már a Szabó Vilmára,
Tödd el Vilma a láda fijába,
Ha lösz lányad fonjad a hajába.

Szabó Vimát nem az anyja szülte,
Zöld erdőben rózsafa termette,
Áldott legyen az a szép rózsafa
Aki Szabó Vimát kinyillotta.

Áldott legyen az a szép rózsafa,
Aki Szabó Vilmát kinyillotta.

8./

Ha kimegyek, ha kimegyek a nagy gyakorlótérre,
Nincsen kislány, nincsen kislány, ki utánnam ne nézne,
Jobbra-balra kacsingtaok, vezényszóra nem hallgatok,
Azér lettem, azér lettem az egyesbe bezárva.

Nem tetszett a hadnagy urank.....,
Inkább etszett, inkább etetszett futólépés, hátra arc.
Futólépés, feküdj a baka, kutya baka máma nem lesz csusza,
Mert nem tudtál gyakorolni, máma nem megyünk haza.

9./

Szép a baka, haj, haj, haj, mikor masirozik,
Félre vágja a csákóját, nagyot káromkodik,
Esik az eső, esik, kis bajnétom ázik,
Jeges a fegyverem szijja, galambom, gyöngye karom fázik.

Fázik a testem, a lölköm, ölelj meg édesem,
Ad egy pár csókot galambom, mindjárt megmelegszen.
Fázik a testem, a lölköm, ölelj meg édesem,
Adj edy pár csókot galambom, mindjárt megmelegszen.

10./

1./

Barna Janit arra kéri babája,
Hogy az anyját vesse ki a világba,
Barna Jani kihívta a mezőre,
Éles késtszúrt édesanyja szívébe.

Véres lett a Barna Jani ruhája,
Nincsen aki ki-kimossa reája,
Mosd ki babám a ruhámat fehérre,
Holnap megyek csendbiztos úr elébe.

Adjon Isten csendbiztos úr jó napot,
Adjon Isten Barna Jani mibajod,
A szívemet elfogta a búbánat
Egy kislányér megöltem az anyámat.

Kár volt aztat Barna Jani megtenni
Egy kislányér jó anyádat megölni,
De az anyám ellenségem volt nékem,
Nem akarta hogy legyen feleségem.

Duna partján most faragják azt a fát,
Amelyikre Barna Janit akasztják,
Fujja a szél göndör haját, bajuszát,
Más öleli Barna Jani babáját.

2./

Szentpéteri dűmbes-dombos határba,
Elfáradt a kezem az aratásba,
Ugy elfáradt, nem bírom fölemelni,
Nem bírom a babám megölelni.

Béres legény ne rakd meg a szekeret,
Sajnálád meg a négy nyomorult öködet,
Kettő sánta, a harmadik nem mehet,
A negyedik nem bírja a szekeret.

Sebők Jzsefné, 1910. Nagyrécs .

1./

Jój estét, jój estét,
Sági biróné asszony,
Itthon va-e a lánya
A szép Mariskája.

Itthol van, itthol van,
Alszik a szobában,
Jó izüen alszik
A zöldpaplanos ágyában.

Menjen be keltse föl,
Küldje el a bálba
Szép bruner cipőjét
Húzza föl a lábára.

Hangászok, hangászok,
Reggelig húzzátok,
Reggelig húzzátok
Mig a babám elfárad.

Eressz ki, eressz ki,
Egy kicsit pihenni,
Szép bruner cipőből
Véremet kiönteni.

Nem lehet kimenni
Szép bruner cipőből
Piros vért kiönteni.

Verje meg, verje meg
A jó Isten azt az anyát,
Ki reggeltől estélig
Bálba hagyja a lányát.

2./

Béres legény ha fölül a szekérre
Durrant egyet a szilaj ökre fülébe,
Szilej ökre csak a fülét billenti,
Sej béres legény, a ababáját öleli.

Jaj a béres legény mezitláb megy szántani
A csizmáját otthon hagyta vasalni,
Kilenc kovás nem meri elvádolni,
Sej a csizimára rózsás patkót csinálni.

Sej béres legény ne rakd meg a szekerd,
Sajnáld meg a négy szép szilaj ökrödet,
Egyik sánta, a harmadik nem mehet,
Sej a negyedik nem bírja a szekeret.

3./

van egy terebélyes diófa,
Kispej lovam fölnyergelve ott áll alatta,
Fényes annak a zablája, cukros a babám pici szája,
Ráhajtom a bús fejemet rózsám ölelő két karjára.

4./

Furulya-szólvó...

5./

Somogysámsoni citera zenekar játéka.....

6./

Haragszik rám egy legéyn a faluba,
Ha haragszik cibálja ki tőből a haját,
Ugy töltse ki rajtam a boszúját.

A mi házunk eleje, eleje,
Sárgára van meszelve, meszelve,

Éppen akkor sütött rám a fényes holvilág,
Mikor mondtad babám, jó éjszakát.

7./

Somogyásmsóni citera zenekar játéka....

8./

Vártalak babám, tegnap este sokáig,
Éjfél után három óra hosszáig,
Nem győztelek várni babám, ne is gyere már,
Más ül az ölembe ha te megcsaltál.

9./

Itt a szent hely, itt imádunk,
Oltárid drága szentség.
Itt van jelen csodaképpen,
Ó isteni nagy fölség-
Térdre omlok, leborulok,
Adj áldást rám,
Istenem és jó atyám.
Nagy dicsőség néked atya,
Áldott fiú, szentlélek,
Én dicsérlek, míg itt élek,
Míg ajakam ki nem hül.
É nagy szentség, szent vendégség.
Áldottassál,
Örökké imádassál.
Szetn vagy Jézus, én megváltóm,
Ezt éneklek szivemből,
Szentnek vallak, magasztallak,
Míg ajakam ki nem hül.
Sőt ha lelkem részt vesz mennyben.
Ott is zengem.
Szetn vagy édes Istenem.

10./

Ahol vagy magyarok tündöklő csillaga,
 Ki voltál valaha országunk istáplya,
 Hol vagy István király,
 Téged magyar kíván,
 Te előtted gyászos öltözetben sirván.

11./

Egy asszonynak volt tizenkét leánya,
 Tizenkettedik a nándorvári dajka.
 Édes jó leányom, mi annak az oka,
 Zöld selyem szoknyádnak hosszabb a hátujja.
 Szabó nem jól szabta, varró nem jól varrta,
 Verje meg az Isten, aki elrontotta.
 Szabó is jól szabta, varró is jól varrta,
 Édes jó leányom te vagy ennek oka.
 Hóhérok, hóhérok vigyétek lányomat,
 Vigyétek lányomat az akasztófára.
 Jó anyám, jó anyám várjál egy félórát,
 Várjál egy fél órát vagy egy kis minutát.
 Had irjak levelet a kedves babámnak,
 A kedves babámnak, kis Király Gyulámnak.
 Fecském, fecském, édes fecském
 Vidd el az én levelecském,
 Vidd el, vidd el messzetájra,
 Tedd a babám ablakába.
 Ha kérdi hogy honnan jöttél,
 Kinek a postája lettél,
 Azt mondd, egy barna lányé,
 A te kedves galambodé.
 Kocsisom, kocsisom, fogjál be hat lovat,
 Fogjál be hat lovat, szebbiket, jobbakat.
 Fussunk úgy, mint a szél, vagy mint a gondolat
 Hogy élve találjuk a kedves babámat.
 Jó napot, jó napot, gondolatlan anyám,
 Hol van az én babám, nándorvári dajkám.

Elment a patakba, lábat mosogatja,
Lábat mosogatja, szívét vigasztalja.
Megnéztem, nincsen ott, gondolatlan anyám,
Hol van az én babám, nándorvári dajkám.
Elment a kiskertbe, rózsát szakítani,
Rózsát szakítani, szívét vigasztalni.
Megnéztem, ott sincsen, gondolatlan anyám,
Hol van az én babám, nándorvári dajkám.
Elment a szomszédba, szomszédasszonyához,
Szomszédasszonyához, a lány barátjához.
Megnéztem ott sincsen, gondolatlan anyám,
Hol van az én babám, nándorvári dajkám.
Harmadikra mondom, ki kell hát vallanom,
Ki kell hát mondanom, ha meg is kell hallanom.
Ott van a szobában, a menyászeszony ruhában,
Menyasszony ruhában, fekszik az ágyában .
Bement a vőlegény, bánatörömébe,
Mikor a lányt meglátta, kést szúrt a szívébe.
Vérem a véreddel egy patakot folyjon,
Szívem a sziveddel egy mennyekbe jusson.

12./

.....
Báró kislány kinézett az ablakon,
Báró kislány kinyillott rózsabimbó,
Juhász legény neked szól a behívó.
Ne félj juhász nem leszel te katona,
Nem illik rád a sárga zsinóros ruha,
Nem szolgálod három évig a császárt,
Öleled a göndörhajú báró lányt.
Endri báró ha felül a lovára,
Elvágat a közeledő tanyára,
Adjon Isten juhászlegény mi újság,
Nem láttad e a göndör hajú báró lányt.
Nem láttam én Endri báró a lányát,
Kinn a tanyán vizsitalja subáját.
Benne van a cifraszűröm, réz baltám,
Mellette a tajti pipám, furulyám.
Endri báró legmagasabb nyárfája
Juhászlegénynek a szomorúsafa

Óaj Istenem mért szerettem bárólányt
Jobb lett volna szeretni egy szegény lányt.
Arra alá faragják a bitófát,
Amellicre szegény juhászt akasztják.
Fujja a szél göndör haját, subáját
Más öleli juhászlegény babáját.

13./